

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร ให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากรเป็นนิติบุคคล

(๒) ให้คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะมนตรีและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานของคณะมนตรีได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ฉบับลงนามเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติการเกี่ยวกับคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัตินี้ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อนุสัญญาจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

ท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๕๑

รัฐบาลผู้ลงนามในอนุสัญญานี้

โดยพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะให้ได้มาซึ่งระบบศุลกากรอันมีความกลมกลืน และมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาปัญหาที่มีอยู่เป็นประจำในการพัฒนา และปรับปรุง วิชาการทางศุลกากร และกฎหมายศุลกากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้ดีขึ้น

โดยที่ตระหนักอยู่ว่า การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้จักเป็นประโยชน์แก่การค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงตัวประกอบต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐกิจและวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ด้วย

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ได้กำหนดให้จัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรคณะหนึ่ง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะมนตรี”) ขึ้นไว้ ณ ที่นี้

ข้อ ๒

(ก) สมาชิกคณะมนตรี ได้แก่

(๑) ภาคีสผู้ทำสัญญาของอนุสัญญานี้

(๒) รัฐบาลแห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเสนอโดยภาคีสผู้ทำสัญญา ผู้มีความรับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น โดยรัฐบาลนั้น มีความเป็นอิสระในการดำเนินความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ภายนอก และซึ่งการรับเข้าเป็นสมาชิกแยกต่างหาก นั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแล้ว

(ข) รัฐบาลใด ๆ แห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเป็นสมาชิกคณะมนตรี ตามวรรค (ก) (๒) ข้างต้นย่อมหมดสภาพเป็นสมาชิกในเมื่อภาคีสผู้ทำสัญญาผู้มีความรับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น ได้แจ้งให้คณะมนตรีทราบถึงการถอนตัวออกจากสมาชิกภาพของรัฐบาลนั้นแล้ว

(ก) แต่ละสมาชิกจะตั้งผู้แทนได้หนึ่งคน และผู้แทนสำรองอีกคนหนึ่งหรือมากกว่านั้น เป็นผู้แทนของตนในคณะมนตรี ผู้แทนนั้น ๆ อาจมีคณะที่ปรึกษาช่วยเหลือด้วยก็ได้

(ง) คณะมนตรีอาจรับผู้แทนของรัฐบาลใด ๆ ซึ่งมีได้เป็นสมาชิก หรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศใด ๆ ไว้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ด้วยก็ได้

ข้อ ๓

การหน้าที่ของคณะมนตรีได้แก่

(ก) ศึกษาปัญหาที่บังเกี่ยวกับความร่วมมือกันในเรื่องศุลกากร ซึ่งภาคีสมาชิกทำสัญญาได้ตกลงให้ส่งเสริมตามความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้

(ข) ตรวจสอบลักษณะทางวิชาการของระบบศุลกากรตลอดทั้งตัวประกอบทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับลักษณะทางวิชาการนั้น ๆ โดยมุ่งหมายที่จะเสนอวิธีที่ได้ผลในทางปฏิบัติแก่สมาชิกคณะมนตรี เพื่อให้บรรลุถึงซึ่งความกลมกลืนและมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

(ค) เตรียมร่างอนุสัญญาและบทแก้ไขอนุสัญญา และเสนอแนะให้รัฐบาลที่เกี่ยวข้องรับเอาอนุสัญญาและบทแก้ไขนั้น ๆ ไปใช้

(ง) ทำข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความแน่นอนในการตีความและการใช้เป็นแบบเดียวกันสำหรับอนุสัญญาที่ได้ทำขึ้นอันเป็นผลงานของคณะมนตรี ตลอดทั้งอนุสัญญาว่าด้วยรายการจำแนกประเภทสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากร และการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร ตามที่กลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรปได้เตรียมการไว้ และเพื่อจุดมุ่งหมายที่ว่านี้ คณะมนตรีจะปฏิบัติการหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยชัดแจ้งตามอนุสัญญานั้น ๆ ให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญา

(จ) ทำข้อเสนอแนะในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อระงับกรณีพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาตามที่อ้างถึงในวรรค (ง) ข้างต้นให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญานั้น ๆ คู่พิพาทอาจตกลงกันไว้ล่วงหน้าว่าจะรับเอาข้อเสนอแนะของคณะมนตรีเป็นข้อผูกพันก็ได้

(ฉ) ให้ความแน่นอนในการแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับข้อบังคับและระเบียบการศุลกากร

(ช) ให้ข่าวสารหรือคำแนะนำว่าด้วยเรื่องศุลกากรแก่รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ภายในขอบเขตแห่งความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้ และทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ จะโดยริเริ่มขึ้นเองหรือโดยได้รับการร้องขอก็ตาม

(ซ) ร่วมมือกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๔

สมาชิกคณะกรรมการจะจัดหาข่าวสารและเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นในการบริหารการหน้าที่ของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการที่ได้รับคำขอ แต่ทว่าสมาชิกย่อมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผย หากการเปิดเผยข่าวสารที่ว่านั้นจะเป็นการขัดขวางต่อการใช้กฎหมายของสมาชิกเอง หรือมิฉะนั้น จะเป็นการขัดกับสาธารณประโยชน์ หรือจะเป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ทางพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจใด ๆ ทั้งสาธารณะและเอกชน

ข้อ ๕

ให้คณะกรรมการมีคณะกรรมการถาวรทางวิชาการคณะหนึ่งและสำนักงานเลขานุการสำนักงานหนึ่งช่วยเหลือ

ข้อ ๖

(ก) คณะกรรมการจะเลือกตั้งประธานคนหนึ่ง และรองประธานไม่น้อยกว่า ๒ คนจากบรรดาผู้แทนของสมาชิกปีละครั้ง

(ข) คณะกรรมการจะสถาปนาระเบียบการประชุมของคณะกรรมการเอง โดยถือเสียงข้างมากไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิก

(ค) คณะกรรมการจะสถาปนาคณะกรรมการกำหนดรายการสินค้าขึ้นคณะหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดรายการจำแนกประเภทสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากรและคณะกรรมการประเมินราคาสินค้าคณะหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร คณะกรรมาธิการยังอาจสถาปนาคณะกรรมการอื่น ๆ ได้อีกตามแต่จะปรารถนา เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาตามที่อ้างถึง ในข้อ ๓ (ง) หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นใดภายในอำนาจของคณะกรรมการ

(ง) คณะกรรมการจะเป็นผู้กำหนดการงานที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการถาวรทางวิชาการทำและอำนาจหน้าที่ที่จะมอบให้ใช้แทนด้วย

(จ) คณะกรรมการจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปี ควบคุมการใช้จ่ายเงินของคณะกรรมการ และสั่งการเกี่ยวกับการเงินของคณะกรรมการต่อสำนักงานเลขานุการตามที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควร

ข้อ ๓

(ก) สำนักงานใหญ่ของคณะมนตรีจะตั้งอยู่ ณ กรุงบรัสเซลส์

(ข) คณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการใด ๆ ที่คณะมนตรีจัดตั้งขึ้น อาจประชุมกัน ณ ที่ใดนอกจากที่สำนักงานใหญ่ของคณะมนตรีก็ได้ หากคณะมนตรีได้มีมติให้เป็นเช่นนั้น

(ค) คณะมนตรีประชุมกันอย่างน้อยปีละสองครั้ง การประชุมครั้งแรกจะมีขึ้นไม่ช้ากว่าสามเดือนหลังจากที่เริ่มใช้อุสัญญานี้

ข้อ ๔

(ก) สมาชิกคณะมนตรีแต่ละรายจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้หนึ่งคะแนนเสียง เว้นแต่กรณีที่สมาชิกรายใดจะไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในปัญหาใดปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับการตีความ การใช้ หรือการแก้ไขอนุสัญญาฉบับใดฉบับหนึ่งตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ (ง) ที่ใช้อยู่ และซึ่งมิได้ใช้แก่สมาชิกรายนั้น

(ข) เว้นแต่ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ (ข) มติของคณะมนตรีจะต้องได้รับเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน คณะมนตรีไม่อาจลงมติไม่ว่าในเรื่องใดนอกจากจะมีสมาชิกซึ่งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นมาประชุมเกินกว่าครึ่ง

ข้อ ๕

(ก) คณะมนตรีจะสถาปนาความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ องค์กรสำคัญ ๆ องค์กรคณะ สาขา และทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่นใดดังเช่นที่จะให้มีความร่วมมือกันอย่างดีที่สุดเพื่อสัมฤทธิ์ผลในภารกิจของตนตามลำดับ

(ข) คณะมนตรีอาจจัดการตามที่จำเป็นเพื่อให้ความสะดวกในการปรึกษาหารือ และการร่วมมือกับองค์การมิใช่รัฐบาล ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่กับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๑๐

(ก) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกคณะมนตรี สมาชิกคณะมนตรีรายหนึ่งอาจตั้งผู้แทนได้คนหนึ่ง และผู้แทนสำรองคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นเป็นผู้แทนของตนในคณะกรรมการผู้แทนนั้น ๆ ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานชำนัญพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการศุลกากรและจะมีผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือด้วยก็ได้

(ข) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการจะประชุมกันปีหนึ่งไม่น้อยกว่าสี่ครั้ง

ข้อ ๑๑

(ก) คณะมนตรีจะแต่งตั้งเลขธิการคนหนึ่งและรองเลขธิการคนหนึ่งซึ่งการหน้าที่ หน้าที่
เงื่อนไขเกี่ยวกับบริการและระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเลขธิการและรองเลขธิการคณะมนตรีจะเป็น
ผู้กำหนดทั้งสิ้น

(ข) เลขธิการจะแต่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขธิการ การแต่งตั้งและข้อบังคับ
สำหรับเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี

ข้อ ๑๒

(ก) แต่ละสมาชิกจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับคณะผู้แทนของตนในคณะมนตรี ในคณะกรรมการ
การถาวรทางวิชาการและในคณะกรรมการใด ๆ ของคณะมนตรี

(ข) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของคณะมนตรีนั้น บรรดาสมาชิกคณะมนตรีจะเป็นผู้ออกตามส่วนสัดส่วน
ซึ่งคณะมนตรีจะได้อำนาจขึ้น

(ค) คณะมนตรีอาจตัดสิทธิออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกใดที่มีได้ชำระส่วนบำรุง
ส่วนของตนภายในสามเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระนั้น

(ง) แต่ละสมาชิกจะต้องชำระส่วนบำรุงประจำปีของตนเต็มจำนวนสำหรับปีงบประมาณ
ซึ่งในระหว่างปีนั้นตนได้เข้าเป็นสมาชิกคณะมนตรี และสำหรับปีงบประมาณซึ่งในระหว่างปีนั้นการแจ้ง
ถอนตัวออกจากสมาชิกภาพได้มีผลบังคับ

ข้อ ๑๓

(ก) คณะมนตรีจะได้อุปโภคอำนาจตามกฎหมายในดินแดนของแต่ละสมาชิก ดังที่กำหนดไว้
ในภาคผนวกของอนุสัญญาฯ เช่นที่อาจจำเป็นแก่การปฏิบัติการหน้าที่ของคณะมนตรี

(ข) คณะมนตรี ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่ได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะ-
มนตรีและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานประจำคณะมนตรี จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกัน ดังที่ระบุ
ไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญาฯ

(ค) ภาคผนวกของอนุสัญญาฯ ประกอบเข้าเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญา และการอ้างอิง
ใด ๆ ถึงอนุสัญญาฯ ให้ถือรวมกันว่าเป็นการอ้างอิงถึงภาคผนวกด้วย

ข้อ ๑๔

ภาคีผู้ทำสัญญายอมรับบทบัญญัติแห่งพิธีสารเกี่ยวกับกลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรป ซึ่งได้เปิดให้ลงนาม ที่กรุงบรัสเซลส์ในวันเดียวกันกับอนุสัญญานี้ ในการกำหนดส่วนสัดส่วนบำรุงตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๒ (ข) นั้น คณะมนตรีจะได้นำเรื่องสมาชิกภาพของกลุ่มศึกษานี้ขึ้นพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๕

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๕๑

ข้อ ๑๖

- (ก) อนุสัญญานี้จะต้องมีการสัตยาบันกันต่อไป
- (ข) สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบสัตยาบันสารแต่ละรายนั้นด้วย

ข้อ ๑๗

- (ก) เมื่อรัฐบาลผู้ลงนามได้มอบสัตยาบันสารไว้ครบเจ็ดรัฐบาลด้วยกันแล้ว อนุสัญญานี้จะเป็นอันใช้ได้ระหว่างรัฐบาลนั้น ๆ
- (ข) สำหรับรัฐบาลผู้ลงนามซึ่งได้ให้สัตยาบันในภายหลังอนุสัญญานี้จะใช้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลนั้นได้นำสัตยาบันสารไปมอบไว้แล้ว

ข้อ ๑๘

- (ก) รัฐบาลแห่งรัฐใดที่มีได้เป็นผู้ลงนามอนุสัญญานี้จากภาคยานุวัตเข้าในอนุสัญญาได้ ตั้งแต่ วันที่ ๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๑ เป็นต้นไป
- (ข) ภาคยานุวัตสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้บรรดารัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบภาคยานุวัตสารแต่ละรายนั้นด้วย
- (ค) อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้สำหรับรัฐบาลที่ภาคยานุวัตในเวลาที่ได้มอบภาคยานุวัตสารไว้ แต่ไม่ก่อนที่อนุสัญญาจะเริ่มใช้ตามความในวรรค (ก) ข้อ ๑๗

ข้อ ๑๘

อนุสัญญานี้มีกำหนดอายุไม่จำกัด แต่ไม่ว่าขณะใดเมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปีนับแต่อนุสัญญานี้เริ่มใช้ตามวรรค (ก) ข้อ ๑๗ แล้ว ภาคีสผู้ทำสัญญาใดอาจถอนตัวเสียก็ได้ การถอนตัวจะมีผลเมื่อครบหนึ่งปีหลังจากวันที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการถอนตัวนั้น กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งการถอนตัวแต่ละรายให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภคยานูวัตและเลขาธิการทราบด้วย

ข้อ ๒๐

(ก) คณะมนตรีอาจเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้แก่บรรดาภาคีสผู้ทำสัญญา

(ข) ภาคีสผู้ทำสัญญาใดที่ยอมรับการแก้ไข จะได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมทราบเรื่องการยอมรับของตนเป็นลายลักษณ์อักษร และกระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภคยานูวัตทั้งปวง และเลขาธิการทราบเรื่องได้รับแจ้งการยอมรับนั้นด้วย

(ค) บทที่แก้ไขจะใช้ต่อเมื่อครบกำหนดสามเดือนหลังจากที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการยอมรับจากภาคีสผู้ทำสัญญาทั้งปวง เมื่อการแก้ไขใดได้รับการยอมรับจากภาคีสผู้ทำสัญญาทั้งปวงแล้ว กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภคยานูวัตทั้งปวงและเลขาธิการทราบถึงการยอมรับเช่นนั้น และวันที่ซึ่งบทที่แก้ไขนั้นจะเริ่มใช้ด้วย

(ง) ภายหลังจากที่บทที่แก้ไขได้เริ่มใช้แล้ว รัฐบาลใดจะให้สัตยาบันหรือภคยานูวัตอนุสัญญานี้มิได้ เว้นแต่จะยอมรับบทที่แก้ไขนั้นด้วย

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของตนตามลำดับ โดยถูกต้องแล้ว ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่สิบห้า เดือนธันวาคม คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบ (๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๐) เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ตัวยกทั้งสองฉบับซึ่งรวมเป็นต้นฉบับเดียวกันมีความถูกต้องเท่ากัน จะได้มอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลเบลเยียม โดยรัฐบาลเบลเยียมจะจัดส่งสำเนาอนุสัญญาที่รับรองว่าถูกต้องไปให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภคยานูวัตทราบเป็นราย ๆ ต่อไป

ภาคผนวก

ต่อทำอนุสัญญาจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

ความสามารถตามกฎหมาย เอกสิทธิ

และความคุ้มกันของคณะกรรมการ

ข้อ ๑

บทนิยาม

มาตรา ๑

ในภาคผนวกนี้

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๓ คำว่า “ทรัพย์สินและสินทรัพย์” ให้รวมถึงทรัพย์สินและกองทุนซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้บริหาร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการหน้าที่ตามธรรมเนียมของคณะกรรมการนั้นด้วย

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๕ ความว่า “ผู้แทนสมาชิก” ให้ถือว่ารวมถึงบรรดาผู้แทนผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ และเลขานุการของบรรดาคณะผู้แทนด้วย

ข้อ ๒

สภาพนิติบุคคล

มาตรา ๒

คณะกรรมการจะมีสภาพเป็นนิติบุคคล และมีความสามารถที่จะ

(ก) ทำสัญญา

(ข) ได้มาและจำหน่ายไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์

(ค) จัดดำเนินการฟ้องคดี

ในเรื่องเหล่านี้ เลขานุการจะกระทำการในนามของคณะกรรมการ

ข้อ ๓

ทรัพย์สิน กองทุนและสินทรัพย์

มาตรา ๓

คณะกรรมการ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกรูป เว้นเฉพาะในกรณีใดที่คณะกรรมการได้สละความคุ้มกันนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ดีเป็นเข้าใจว่าการสละความคุ้มกันนั้นจะไม่ขยายไปถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ ด้วย

มาตรา ๔

สถานที่ของคณะกรรมการ จะละเมิดมิได้

ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกสอดในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ศาล หรือฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๕

บรรณสารของคณะกรรมการ และโดยทั่วไปเอกสารทั้งปวงที่เป็นของคณะกรรมการ หรือที่คณะกรรมการยึดถือไว้ จะละเมิดมิได้ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา ๖

โดยมิต้องถูกจำกัดด้วยการควบคุม ข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน หรือกำหนดเลื่อนการชำระหนี้ชนิดใด ๆ

(ก) คณะกรรมการอาจถือไว้ซึ่งเงินตราชนิดใด ๆ และดำเนินการบัญชีในเงินตราใด ๆ ก็ได้

(ข) คณะกรรมการอาจโอนกองทุนของคณะกรรมการได้โดยเสรีจากประเทศหนึ่งไปยังอีก

ประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ และแปลงผันเงินตราใด ๆ ซึ่งคณะกรรมการยึดถืออยู่ให้เป็นเงินตราอื่นใดก็ได้

มาตรา ๗

ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๖ ข้างต้นนี้ คณะมนตรีจะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งสมาชิก
รายหนึ่งรายใดของคณะมนตรีได้กระทำขึ้นตามสมควร และจักต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ
เท็จจริงเหล่านั้น เท่าที่คณะมนตรีจะพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการเช่นนั้นย่อมทำได้โดยไม่เป็นการรุกรอน
ผลประโยชน์ของคณะมนตรี

มาตรา ๘

คณะมนตรี สิ้นทรัพย์ รายได้และทรัพย์สินอื่นของคณะมนตรี จักได้รับ

(ก) ยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า คณะมนตรีจะไม่
เรียกร้องให้มีการยกเว้นภาษี ซึ่งความจริงมิได้มากไปกว่าค่าภาระเพื่อบริการสาธารณูปโภค

(ข) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อจำกัด ว่าด้วยการนำเข้าและการนำออกเกี่ยวกับ
สิ่งของที่คณะมนตรีนำเข้าหรือนำออกเพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งของ
ที่นำเข้าภายใต้ความยกเว้นเช่นว่านี้ จะไม่นำออกขายในประเทศซึ่งได้นำสิ่งของนั้น ๆ เข้า เว้นแต่จะ
เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ตกลงด้วยแล้ว

(ค) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อจำกัด ว่าด้วยการนำเข้าและนำออกในส่วนที่
เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์โฆษณาของคณะมนตรี

มาตรา ๙

แม้ว่าตามหลักทั่วไป คณะมนตรีจะไม่เรียกร้องขอยกเว้นอากรสรรพสามิตและภาษีในการ
ขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระก็ตาม แม้กระนั้น
เมื่อคณะมนตรีทำการซื้อรายใหญ่ ๆ เพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บ หรือที่
อาจถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษีเช่นว่านั้น หากสามารถจะกระทำได้ ก็ให้สมาชิกคณะมนตรีดำเนินการ
ทางธุรการตามที่เหมาะสมเพื่อขอยกหรือขอคืนจำนวนอากรหรือภาษีนั้นได้

ข้อ ๔

ความสะดวกเกี่ยวกับการสื่อสาร

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการจะได้อุปโภคในดินแดนของแต่ละสมาชิกคณะกรรมการ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการของคณะกรรมการ ซึ่งผลประติบัติที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่สมาชิกนั้นได้ให้แก่รัฐบาลอื่นใด รวมทั้งที่ได้ให้แก่คณะทูตของรัฐบาลนั้น ในเรื่องลำดับก่อนหลัง อัตราและภาษีเกี่ยวกับไปรษณีย์ เคเบิล โทรเลข วิทยุโทรเลข โทรภาพ โทรศัพท์ และการสื่อสารอื่น ๆ และอัตราสำหรับหนังสือพิมพ์สำหรับการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์และวิทยุ

มาตรา ๑๑

มิให้ทำการเปิดตรวจหนังสือโต้ตอบเป็นทางการ และการสื่อสารเป็นทางการอื่น ๆ ของคณะกรรมการ

ความในมาตรานี้มิให้แปลความไปในทางที่จะไม่ยอมให้มีการป้องกันที่เหมาะสมเกี่ยวกับความมั่นคงที่จะได้กำหนดขึ้นตามความตกลงระหว่างคณะกรรมการกับสมาชิกคณะกรรมการรายหนึ่งรายใด

ข้อ ๕

ผู้แทนสมาชิก

มาตรา ๑๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะกรรมการ คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะกรรมการ ขณะปฏิบัติหน้าที่และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยว กักขัง และจากการยึดหีบห่อส่วนตัว และความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิด เกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(ข) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาษ เอกสารและเอกสารทั้งปวง

(ค) สิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะรับกระดาษเอกสารหรือหนังสือโต้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือหรือถุงปิดผนึก

(ง) ความยกเว้นเกี่ยวกับตนเองและคู่สมรสของตนจากข้อกำหนดในการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าวในรัฐที่ตนไปเยือนหรือผ่านเข้าไปในการปฏิบัติการหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเงินตราหรือการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศในการปฏิบัติการกิจอย่างเป็นทางการเป็นการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกันและความสะดวกเกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่สมาชิกในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๓

เพื่อที่จะประกันให้ผู้แทนสมาชิกในการประชุมคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะมนตรีมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด และมีอิสรภาพบริบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้คงอำนาจความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ผู้แทนนั้น ๆ ได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อไปอีก แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ผูกพันในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นอีกต่อไปแล้วก็ตาม

มาตรา ๑๔

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้อำนวยให้แก่ผู้แทนสมาชิกมิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง แต่เพื่อที่จะพิทักษ์รักษาการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระในส่วนตัวที่เกี่ยวกับคณะมนตรีนั่นเอง ฉะนั้น สมาชิกรายหนึ่งจึงมิได้มีเฉพาะสิทธิเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ก็ตามที่สมาชิคนั้นเห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และเป็นกรณีที่อาจสละเสียได้ โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ความมุ่งประสงค์ในการที่ได้อำนวยความคุ้มกันนั้นให้

มาตรา ๑๕

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๒ และ ๑๓ มิให้ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ หรือที่บุคคลนั้นเป็นหรือได้เคยเป็นผู้แทนของรัฐนั้น

ข้อ ๖

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี

มาตรา ๑๖

คณะมนตรีจะระบุประเภทต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานที่จะให้ความในข้อนี้ เลขานุการจะได้แจ้งให้สมาชิกคณะมนตรีทราบชื่อของเจ้าพนักงานซึ่งรวมอยู่ในประเภทนั้น ๆ

มาตรา ๑๗

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี จะ

(ก) ได้รับความคุ้มครองจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

(ข) ได้รับการยกเว้นจากการเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินตอบแทนที่คณะมนตรีได้จ่ายให้แก่ตน

(ค) ได้รับความคุ้มครองจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตนอยู่ด้วย

(ง) ได้รับเอกสิทธิเกี่ยวกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

(จ) ได้รับความสะดวกในการส่งตัวกลับประเทศในเวลาที่มีวิกฤติการณ์ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตน

(ฉ) มีสิทธิที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้ต่าง ๆ เข้ามา โดยปลอดอากรในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้เช่นว่านั้นกลับไปยังประเทศภูมิลำเนาของตน โดยปลอดอากรเมื่อการหน้าที่ของตนสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๘

นอกจากเอกสิทธิและความคุ้มครองดังได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ แล้ว เลขานุการคณะมนตรี ยังจะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวก ที่ได้ให้แก่หัวหน้าคณะทูตตามกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปีอีกด้วย

รองเลขานุการจะได้รับเอกสิทธิ ความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวกที่ได้แก่ผู้แทนทางทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๘

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงาน ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรีเท่านั้น มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง เลขานุการย่อมมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของเจ้าพนักงานผู้ใดผู้หนึ่งในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสละเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี ในกรณีเกี่ยวกับเลขานุการ คณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะสละความคุ้มกันเสียได้

ข้อ ๗

ผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรี

มาตรา ๒๐

ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากเจ้าพนักงานที่อยู่ภายในขอบข่ายของข้อ ๖) ที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรีจะได้รับเอกสิทธิความคุ้มกันและความสะดวกเช่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยอิสระ ในระหว่างกำหนดเวลาที่ปฏิบัติภารกิจของตน รวมทั้งเวลาที่ได้ใช้ไปในการเดินทางเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของตนนั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญจะได้รับ

- (ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยวกักขัง และจากการยึดหีบห่อของตน
- (ข) ความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิดเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน หรือการอื่น ๆ ที่ได้กระทำไปในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (ค) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาศเอกสารและเอกสารทั้งปวง

มาตรา ๒๑

เอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกที่ได้ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรี มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เลขานุการย่อมจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดผู้หนึ่งเสียได้ ในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสละเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี

ข้อ ๘

การใช้เอกสิทธิผิด

มาตรา ๒๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการคณะมนตรีในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม และเจ้าพนักงาน ตามความหมายในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ จะไม่ถูกเจ้าหน้าที่ของดินแดนกำหนดให้ออกไปจากประเทศที่ตนกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่เนื่องจากกิจกรรมใดๆ ที่ได้ทำในตำแหน่งหน้าที่ ใดๆ ก็ดี ในกรณีที่มีการใช้เอกสิทธิผิดเกี่ยวกับที่พำนักซึ่งได้กระทำลงโดยบุคคลใดเช่นว่านั้น ซึ่งมีกิจกรรมอยู่ในประเทศนั้น อันเป็นเรื่องนอกการหน้าที่เป็นทางการของตน บุคคลนั้นอาจถูกรัฐบาลแห่งประเทศนั้นกำหนดให้ออกไปเสียก็ได้ แต่ทว่า

(๑) ผู้แทนสมาชิกของคณะมนตรี หรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มกันทางทูตตามมาตรา ๑๘ จะไม่ต้องถูกกำหนดให้ออกไปจากประเทศด้วยวิธีอื่นใด นอกเหนือจากวิธีการทางการทูตที่ใช้แก่ผู้แทนทางทูตที่ประจำประเทศนั้น

(๒) ในกรณีเจ้าพนักงานซึ่งมาตรา ๑๘ มิได้ใช้นั้น มิให้ออกคำสั่งให้ออกไปจากประเทศ นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศที่เกี่ยวข้องนั้นเสียก่อน และความเห็นชอบเช่นว่านั้นจะให้ได้ก็เฉพาะเมื่อได้หารือกับเลขาธิการคณะมนตรีแล้วเท่านั้น และถ้าได้ดำเนินการจับไล่เจ้าพนักงานผู้ใดออกจากประเทศ เลขาธิการคณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไปร่วมในการดำเนินการเช่นว่านั้นในนามของบุคคลที่ถูกดำเนินการนั้นได้

มาตรา ๒๓

เลขาธิการจักร่วมมือในทุกขณะกับเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของสมาชิกคณะมนตรีในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความยุติธรรมตามสมควร จักประกันให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และจักป้องกันมิให้เกิดการใช้ในทางที่ผิดเกี่ยวกับเอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกบรรดาที่ได้ว่าไว้ในภาคผนวกนี้

ข้อ ๘

การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๒๔

คณะกรรมการจะจัดหาวิธีการที่เหมาะสมในการระงับ

(ก) ข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญา หรือข้อพิพาทอื่นใดที่มีลักษณะทางแพ่งซึ่งคณะกรรมการเป็นคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง

(ข) ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานผู้ใดของคณะกรรมการ ซึ่งโดยตำแหน่งที่เป็นทางการของตนได้อุปโลกความคุ้มกัน หากความคุ้มกันนั้นมิได้สละเสียตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๘ และ ๒๑

ข้อ ๑๐

ความตกลงเพิ่มเติม

มาตรา ๒๕

คณะกรรมการอาจทำความตกลงเพิ่มเติมกับภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมด เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้นหรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมดนั้นก็ได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้